

SCENA: KRAKÓW, ŚW. TOMASZA 17
LOCH CAMELOT

Koledy

DO ŚPIEWANIA PO DOMACH

Lekcja Śpiewania czterdziesta czwarta
18 grudnia 2011

POD PATRONATEM PREZYDENTA MIASTA KRAKOWA
JACKA MAJCHROWSKIEGO

EGZEMPLARZ BEZPŁATNY

SCENA: KRAKÓW, ŚW. TOMASZA 17

LOH CAMELOT

Koledy

DO ŚPIEWANIA PO DOMACH

Lekcja Śpiewania czterdziesta czwarta
18 grudnia 2011

POD PATRONATEM PREZYDENTA MIASTA KRAKOWA
JACKA MAJCHROWSKIEGO

Mija kolejny rok i znów przeżywamy szczególny czas Świąt Bożego Narodzenia. W naszym mieście, na krakowskim Rynku panuje wtedy prawdziwie magiczna atmosfera. Mimo zimy pełno tu ciepła, rozpoczęci krakowianie i zawsze liczni przybysze zwalniają, by podziwiać skarby, które nieodłącznie ozdabiają ten czas i przestrzeń. A ponad tym wszystkim, w zaciszu kościołów, których w starym Krakowie mnóstwo, panuje nastrój duchowych przygotowań do Świąt.

I znów spotykamy się, by wspólnie śpiewać kolędy, te wszystkim doskonale znane i te, które - choć nie mniej piękne - rzadziej rozbrzmiewają w świątecznym eterze.

Niech ta lekcja śpiewania upłynie nam w pogodnym i pełnym życzliwościastroju. Ufam, że śpiewnik przyda się także i później, w trakcie spotkań z bliskimi, a szczególna aura lekcji pozostanie na dłucho w Państwa sercach. Z serdecznymi życzeniami pięknych Świąt,

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Jacek Majchrowski".

*Jacek Majchrowski
Prezydent Miasta Krakowa*

Szanujmy Wspomnienia

to projekt Biblioteki Polskiej Piosenki
realizowany wspólnie z
Biblioteką Jagiellońską oraz
Instytutem Muzykologii UJ.

Naszym celem jest zebranie i opracowanie materiałów muzycznych dotyczących działalności polskich twórców związanych z muzyką rozrywkową, popularną i ludową. Pośród tych materiałów znajdą się rękopisy muzyczne, dokumenty dźwiękowe, dokumenty życia społecznego, a także pamiątki po wybitnych artystach. Aktualnie żadna instytucja nie zajmuje się systematycznym ich gromadzeniem i zabezpieczeniem. A przecież rękopisy takich twórców jak Wasowski, Przybora, Grechuta, Osiecka, Wars, Petersburski, Mlynarski, Niemen, Turnau czy Satanowski to cenne świadectwo współczesnej kultury muzycznej. Warto się nad nimi pochylić i ocalić od zapomnienia.

W tej akcji zbieraczej będzie nas wspierać Instytut Muzykologii UJ, głównie poprzez działalność edukacyjną i badawczą. Natomiast Biblioteka Jagiellońska przyjmie do swoich zbiorów najcenniejsze eksponaty, zapewniając im odpowiednie warunki przechowania i profesjonalne opracowanie.

Jeżeli nie my, to kto? Jeżeli nie teraz, to kiedy?

Dbajmy o naszą kulturę muzyczną w każdym jej wymiarze. Szanujmy dokonania naszych artystów, tych wielkich i tych mniej znanych, a także całkiem zapomnianych. Pielęgnujmy pamięć o nich. Po prostu – „Szanujmy Wspomnienia”.

Waldemar Domański – dyrektor Biblioteki Polskiej Piosenki
prof. dr hab. **Zdzisław Pietrzyk** – dyrektor Biblioteki Jagiellońskiej
dr hab. **Renata Suchowiejko** – dyrektor Instytutu Muzykologii UJ

Honorowy Patronat: Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Jeżeli posiadasz: rękopisy, książki, śpiewniki, nuty, plakaty, pocztówki, zdjęcia itp. lub inne przedmioty o wartości muzealnej (np. adaptery, cenne pamiątki) związane z polską kulturą muzyczną, zadzwoń, napisz lub przyjdź do nas koniecznie.

Biblioteka Polskiej Piosenki
31-060 Kraków, ul. św. Wawrzyńca 15
Tel. 12 430 43 00 e-mail: biblioteka@bibliotekapiosenki.pl
www.szanujmywspomnienia.pl

Żądza pieniądza:
38 1540 1115 2065 6040 4493 0002

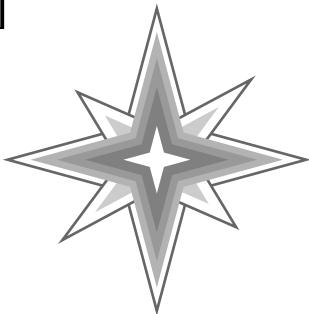
Na darczyńców czekamy od poniedziałku do piątku w godzinach 8.00 - 16.00.

Do kapituły akcji zaprosiliśmy następujące osoby: Danutę Grechutę (matka chrzestna akcji), Andrzeja Zielińskiego, Jacka Zielińskiego, Zygmunta Koniecznego, Grzegorza Turnaua, Andrzeja Sikorowskiego, Jerzego Satanowskiego, Kubę Sienkiewicza, Tomasza Lerskiego, Ryszarda Wolańskiego, Ewę Kornecką, Zbigniewa Wodeckiego, Jana Kondraka, Tadeusza Skoczka, Jana Poprawę, Jacka Kowalskiego, Zbigniewa Raja, Marię Szablowską... – lista jest nadal otwarta. Czekamy na Państwa opinie i propozycje.

SCENA: KRAKÓW, ŚW. TOMASZA 17

LOCH CAMELOT

Kraków, 18 grudnia 2011 r.

*Miejsce na Ziemi
na
Cud Narodzin*

*Nie jesteś sam na Twojej Ziemi!
I nigdy już nie będziesz, jeśli
tu i teraz przesuniesz się o pół kroku
i powiesz: „stanь bliżej mnie, śpiewajmy razem”.*

*Pamiętaj o tym właśnie teraz.
Kolęda otworzy Twoją duszę, zniknie skąpstwo
i zatwardziałość, Twoje „sam nie mam”, „teraz
nie mam czasu”. Podzielisz się nie tylko opłatkami,
ale każdym okruszkiem serca.*

*Czas śpiewany wspólnie
jest cudowną chwilą i wiecznością.
Wiedziałeś to wszystko i tylko w pośpiechu,
na moment to wszystko zapomniałeś.*

Kolęda Lochu Camelot

WIELKA TAJEMNICA

słowa: Bronisław Maj muzyka: Ewa Kornecka

Ta wielka tajemnica
 trwa dwa tysiące lat.
 Tam jest początek życia,
 tam zszedł pomiędzy nas.
 Między ludzi, zwierzęta,
 a nad Nim gwiazdy blask.
 W stajence betlejemskiej
 /to światło wiecznie trwa./ 2x

Na nowo wciąż przychodzi,
 rodzi się jeszcze raz.
 Gdy pierwsza gwiazda wschodzi,
 radosny daje znak.
 /Radujmy się, śpiewajmy,
 znów między nami jest.
 Na stole obrus biały,
 opłatek, wino, chleb./ 2x

Jak obrus biały, czysty,
 otula ziemię śnieg.
 Pod śniegiem znikło wszystko,
 co ciemne, smutne, złe.
 Wilk, człowiek i owieczka
 znów mają wspólny dom.
 W złączonych ludzkich rękach
 trwa ciepło Jego rąk.

W złączonych ludzkich rękach
 trwa ciepło Jego rąk.
 I słychać w naszych sercach
 cichutki Dziecka głos.

Ta wielka tajemnica
 trwa dwa tysiące lat.
 Tam jest początek życia,
 tam zszedł pomiędzy nas.
 /Słowo Ciałem się stało
 i znowu staje się.
 Na stole obrus biały,
 opłatek, wino, chleb./ 2x

ZDROW BĄDŹ, KROLU ANJELSKI
(najstarsza znana kolęda polska – 1424 r.)

Zdrow bądź, krolu anjelski
 K nam na świat w ciele przyszły,
 Tyś zajiste Bog skryty,
 W święte czyste ciało wlity.

Zdrow bądź, Stworzycielu
 Wszego stworzenia,
 Narodził się w ucirpienie
 Prze swego luda zawinienia.

Zdrow bądź, Panie, ot Panny
 Jenżś się narodził za ny.
 Zdrow bądź, Jesu Kryste, krolu,
 Racz przyjęci naszę chwałę.

Racz daci dobre skonanie
 Prze twej matki zasłużenie,
 Abychom cię wždy chwalili,
 Z tobą wiecznie krolowali.
 Amen.

Kolędę odnalazł w Petersburgu Aleksander Brückner w rękopisie Biblioteki Załuskich pochodzący z biblioteki wikariuszy wiślickich. Tekst zapisany został w kazaniu Jana Szczekny, magistra praskiego, późniejszego mnicha cysterskiego i spowiednika królowej Jadwigi, od 1407 r. profesora teologii na Uniwersytecie Krakowskim. Kolęda polska była prawdopodobnie tłumaczeniem łacińskiego utworu „Ave rex angeorum”.

DNIA JEDNEGO O PÓŁNOCY

Dnia jednego o północy, gdym zasnął w ciężkiej niemocy;

Nie wiem czy na jawie, czy mi się śniło?

Że wedle mej budy słońce świeciło.

Sam się czempredzej porwałem, i na drugich zawałałem:

Na Kubę, na Maćka i na Kaźmierza,

By wstali czempredzej mówić pacierza.

Nie zaraz się podźwignęli, bo byli bardzo zasnęli:

Alem ich po trochu wziął za czuprynę,

By wstali przywitać Boga dziecinę.

Kaźmierz bowiem wszystko słyszał, bo na słomie w budzie dyszał.

Ale nam od strachu nie chciał powiedzieć,

Na Maćka skazował, ten musi wiedzieć.

Nu Macieju ty nam powiesz, ponieważ ty sam wszystko wiesz.

Widziałem, widziałem dziwne widzenie,

Słyszałem, słyszałem Anielskie pienie.

Bo mi sam Anioł powiedział, gdym na słomie w budzie siedział.

Nie bój się, nie bój się Maćku pastuszka,

I jać to, i jać to jest boski służka.

Zwiastując wesołe lata, że się wam Zbawiciel świata,

W Betleem narodził, tak sławnem mieście,

Więc jego czempredzej przywitać bieżcie.

Niech weźmie Stasiuk fujarę, a Szymek gołąbków parę:

A Maciek będzie stał u drzwi z obuchem,

Bo się tam nie zmieści z swym wielkim brzuchem.

Porwawszy się biegli drogą, gdzie widzieli jasność srogą:

W Betleem miasteczku gdzie dziecię było,

Które się dla wszystkich z nieba zjawiło.

Wbiegliśmy zaraz do szopy, uściskaliśmy mu stopy.

Jam dobył fujary, a Kuba rogu,

Graliśmy co żywo na chwałę Bogu.

Pójdzmyż i my tam ostatni, czeka nas tam bal dostatni.

Pastuszków ochota, królewskie dary,

Które z rąk Jezusa będziemy braли.

BRACIA PATRZCIE JENO

Bracia patrzcie jeno jak niebo goreje!
Znać że coś dziwnego w Betlejem się dzieje.

Rzućmy budy, warty, stada,
Niechaj niemi Pan Bóg włada,
A my do Betlejem, a my do Betlejem, do Betlejem!

Patrzcie jak tam gwiazda światłem swojemu migają,
Pewnie do uczczenia Pana swego ściga.

Krokiem śmiały i wesoły
Śpieszmy i uderzmy czołem

Przed Panem w Betlejem, przed panem w Betlejem, w Betlejem!

Wszakże powiedziałem, że cuda ujrzymy,
Dziecię, Boga świata, w złobie zobaczymy.

Patrzcie, jak biednie okryte
w żłobku Panię znakomite

W szopie przy Betlejem, w szopie przy Betlejem, przy Betlejem!

Jak prorok powiedział: Panna zrodzi syna,
Dla ludu całego szczęśliwa nowina.

Nam zaś radość tu w tej chwili,
gdyśmy Pana zobaczyli

W szopie przy Betlejem, w szopie przy Betlejem, przy Betlejem!

Betlejem miasteczko w Juda sławnem będzie,
Pamiętnem się stanie w tym kraju i wszędzie.

Ucieszmy się więc, ziomkowie
Pana tego już uczniowie

W szopie przy Betlejem, w szopie przy Betlejem, przy Betlejem!

Obchodząc pamiątkę odwiedzin pasterzy,
Każdy czciciel Boga co w Chrystusa wierzy

Niech się cieszy i raduje,
Że Zbawcę swego znajduje

W szopie przy Betlejem, w szopie przy Betlejem, przy Betlejem!

GDY SIĘ CHRYSTUS RODZI

Gdy się Chrystus rodzi i na świat przychodzi
 Ciemna noc w jasności promienistej brodzi.
 Aniołowie się radują, pod niebiosy wyśpiewują:
 Gloria, gloria, gloria, in excelsis Deo

Mówią do pasterzy, którzy trzód swych strzegli,
 Aby do Betlejem czem przedzej pobiegli.
 Bo się narodził Zbawiciel, wszego świata Odkupiciel,
 Gloria, gloria, gloria, in excelsis Deo

O niebieskie duchy i posłowie nieba,
 Powiedzieź wyraźniej co nam czynić trzeba.
 Bo my nic nie pojmujemy, ledwie od strachu żyjemy.
 Gloria...

Idźcie do Betlejem, gdzie Dziecię zrodzone,
 W pieluszki powite, w stajni położone.
 Oddajcie Mu poklon Boski, On osłodzi wasze troski.
 Gloria...

A gdy pastuszkowie wszystko zrozumieli,
 Zaraz do Betlejem śpiesznie pobieżeli.
 I tak zupełnie zastali, jak im Anieli zeznali.
 Gloria...

Stanawszy na miejscu pełni zadumienia,
 Iz się Bóg tak zniżył do Swego stworzenia.
 Padli przed Nim na kolana i uczcili swego Pana.
 Gloria...

Na koniec, gdy poklon Panu już oddali,
 Z wielką wesołością do swych trzód wracali.
 Że się stali być godnemi Boga widzieć na tej ziemi.
 Gloria...

GORĘ GWIAZDĘ JEZUSOWI

(wg śpiewnika z 1843 r.)

Gore gwiazda Jezusowi w obłoku, w obłoku,
Józef z Panną asystują przy boku, przy boku.

/Hojze ino, dyna dyna,
narodził się Bóg-Dziecina
w Betlejem, w Betlejem./ 2x

Wół i osioł w parze służą przy żłobie, przy żłobie,
huczą, buczą delikatnej osobie, osobie.

Hojze ino, dyna dyna... 2x

Pastuszkowie z podarunki przybiegli, przybiegli,
wokoło szopę o północy oblegli, oblegli.

Hojze ino, dyna dyna... 2x

Anioł Pański sam ogłosił te dziwy, te dziwy,
których oni nie słychali jak żywi, jak żywi.

Hojze ino, dyna dyna... 2x

Anioł Pański kuranciki wycina, wycina,
skąd pociecha dla człowieka jedyna, jedyna.

Hojze ino, dyna dyna... 2x

Już Maryja Jezuleńka powiła, powiła,
nam wesele i pociecha stąd miła, stąd miła.

Hojze ino, dyna dyna... 2x

Kolęda Lochu Camelot

JEST STÓŁ NAKRYTY

słowa: Elżbieta Zechenter-Sławińska muzyka: Ewa Kornecka

Jest stół nakryty, biały obrus,
Żywiczna gałąź i jemioła.

Przed pustym krzesłem pusty talerz
Dla tego, kogo próżno wołać.

Znowu łamiemy się opłatkiem.
Czy to opłatek, czy przysięga?

I mówią do nas ludzkim głosem
Nasi pasterze i zwierzęta.

Lecz Bóg, co nocą się narodzi,
Aby tę Miłą błogosławić,

Czy ją odnajdzie w słów powodzi,
Co są jak piołun i dynamit?

Jest stół nakryty, obrus biały
I scherzo h-moll – to z kolędą.

I tylko mędrców wśród nas nie ma,
Ale wierzymy, że przybędą...

NUŻMY BRACIA PASTUSZKOWIE

*na podstawie tekstu z 1911 r. - Kantyczki z nutami -
wydał X. Melchior Kądziołka, redaktor „Prawdy”
nowe opracowanie muzyczne: Ewa Kornecka*

Nużmy bracia pastuszkowie, kompanowie,
Wszyscy razem bieżmy, do Betlejem spieszmy.
Anieli nam rozkazali byśmy Boga oglądali
Narodzonego, Boga narodzonego!

Krakowiaczek hoży, młody, na te gody
Wziął za pas fujarkę, kaszki drobnej miarkę,
Zakrzesawszy podkówkami i brzaknawszy kóleczkami
Skoczno pobieżał, skoczno pobieżał.
Gloria, Gloria in excelsis Deo!

Niemiec bieży, marsz w te tropy, do tej szopy.
Ach! Ach! Mein Kinder, in dem grossen Winter
Ist geboren auserkoren, in der Krippe doch erfroren,
In der Krippe doch erfroren, in Betleem Sztall.
Hollala hihi! Hollala hihi!
Gloria, Gloria in excelsis Deo!

Włoch z daleka nadskakuje, wykrzykuje:
Dove e siniore, nostro grand amore,
Apportato un bel piatto di spaghetti e limoni, caramelle, makaroni.
Per i bambini.
Gloria, Gloria in excelsis Deo!

Hiszpan słucha, w niebo dmucha koło ucha.
Pyta, czy w Madrycie narodzone Dziecię,
Valgame Dios, Senior mijo. Kajeheros kabajeros,
Kajeheros kabajeros, kajeheros kabajeros, Sinsero macio. O le!
Gloria, Gloria in excelsis Deo!

Francuza choć nie proszono, obaczono, obaczono.
Mon Diu! Co się dzieje! W Betleem jaśnieje!
Notr Dam, święta Panieneczko, witam Twego Jezuseczko!
Bon žur o bon Diu! Bon žur o bon Diu!
Gloria, Gloria in excelsis Deo!

Cygan bieży z dary swymi za drugimi,
Furdyt sołonynka, dla Bożyho Synka.
Dziassa prindi dzia kulina, pereskocyt i dolina,
Do Betleemu, Do Betleemu, Do Betleemu!
Gloria, Gloria in excelsis Deo!

Amerykan gdy przybywa, z sobą wzywa
Wszelakie narody, do szopy w zawody:
Merry Christmas, Mary Christmas, this ist child of Betleem.
Merry Christmas, Mary Christmas, this ist child of Betleem.
Gloria, Gloria in excelsis Deo!

A od wschodu trzej Królowie, Monarchowie,
Do Betleem jadą, ofiary swe kładą.
Narodzonego witają, innym ochoty dodają,
By się cieszyli, by się cieszyli.
Gloria, Gloria in excelsis Deo!

JEZUS MALUSIEŃKI

(wg śpiewnika z 1843 r.)

Jezus malusieńki leży nagusieńki,
Płacze z zimna, nie dała mu matusia sukienki. – bis

Bo uboga była, rąbek z głowy zdjęła,
W który dziecię uwinąwszy, siankiem go okryła. – bis

Nie ma kolebeczki, ani poduszczki,
We złobie mu położyła siana pod główczekki. – bis

Dziecina się kwili, Matusieńka lili,
W nóżki zimno, żłobek twardy, stajenka się chyli. – bis

Matusia truchleje, serdeczne łzy leje,
O mój Synu! Wola twoja, nie moja się dzieje. – bis

Przestań płakać proszę, bo żalu nie zniosę,
Dosyć go mam z męki Twojej, która w sercu noszę. – bis

Józefie starejki, daj z ogniem fajerki,
Grzać dziecię, sam co przedzej podpieraj stajenki.

Poklon oddawajmy, Bogiem go wyznajmy,
To dzieciątko ubożuchne ludziom ogłaszajmy.

Niech go wszyscy znają, serdecznie kochają
Za tak wielkie poniżenie, chwałę mu oddają.

O najwyższy Panie! Waleczny Hetmanie!
Zwyciężonyś, mając rączki miłością związane.

Leżysz na tym sienie, Królu nieba, ziemie,
Jak baranek na zabicie za moje zbawienie

Pójdź do serca mego, Tobie otwartego,
Przysposób je do mieszkania i wczasu swojego.

Albo mi daj swoje, wyrzuciwszy moje,
Tak będziesz miał godny pałac na mieszkanie twoje.

PŁACZE JEZUS MAŁY

Płacze Jezus mały, rzewnie płacze, kwili.
On przychodzi na świat w takiej mroźnej chwili.

Więcej Jemu o to chodzi
Jak grzeszników oswobodzi.
Nie płacz, Jezuniu!

Więc cóż z tą Dzieciąnią zesłaną tu z nieba
Czynić nam wypadnie, jak Ją koić trzeba?
Najpierw poklon, cześć oddajmy,
Potem wdzięcznie zaśpiewajmy.
Nie płacz, Jezuniu!

My Ci przyrzekamy, że się poprawimy.
Że do Ciebie duszą, sercem powrócimy.
Grzechu złego się zrzekamy,
Ciebie tylko ukochamy.
Nie płacz, Jezuniu!

TRYUMFY KRÓLA NIEBIESKIEGO

Tryumfy Króla Niebieskiego
Zstąpiły z nieba wysokiego.
Pobudziły pasterzów, dobytku swego stróżów
Śpiewaniem.

Chwała bądź Bogu w wysokości,
A ludziom pokój na niskości.
Narodził się Zbawiciel, dusz ludzkich Odkupiciel
Na ziemi.

Zrodziła Maryja Dziewica
Wiecznego Boga bez rodzica,
By nas z piekła wybawił, a w niebieskich postawił
Pałacach.

Pasterze w podziwieniu stają,
Triumfu przyczynę badają.
Co się nowego dzieje, że tak światłość jaśnieje
Nie wiedząc.

Że to Bóg, gdy się dowiedzieli,
Swej trzody w polu odbierzeli,
Śpiesząc na powitanie, do Betlejemskiej stajnie
Dzieciątka.

Niebieskim światłem oświeceni,
Pokornie przed nim uniżeni,
Bogiem Je być prawdziwym, z serca afektem żywym
Wyznają.

I które mieli z sobą dary,
Dzieciątka dają na ofiary:
„Przyjmij, o Narodzony, nas i dar przyniesiony
Z ochotą.”

CIESZMY SIĘ I POD NIEBOSY

Cieszmy się i pod niebiosy
 wznośmy razem miłe głosy,
 Bo wesoła dziś nowina:
 Czysta Panna rodzi Syna.
 Bijcie w kotły, w trąby grajcie,
 A Jezusa przywitajcie
 Na świat narodzonego!

Złożyła Go na sianeczku,
 Między bydlęty, w żłobeczku.
 Aniołowie Go witają,
 Chwałę z wysoka śpiewają.
 Bijcie w kotły...

Pastuszkowie na znak dany
 Znalazłszy Pana nad pany
 Z pociechą serca witają,
 Bogiem Go swoim wyznają.
 Bijcie w kotły...

Trzej królowie ode wschodu
 Z darami swego narodu
 Do Betlejem pośpieszają,
 Poklon i dary Mu dają.
 Bijcie w kotły...

I my też Go przywitajmy
 I wesoło zaśpiewajmy:
 Witaj śliczne Niewiniątko
 Zesłane z Nieba Dzieciątko.
 Bijcie w kotły...

Tyś jest Synem Najwyższego,
 Tyś Panem świata całego.
 Przez twe święte narodzenie
 Odpuść grzechy, daj zbawienie.
 Bijcie w kotły...

NIE BYŁO MIEJSCA DLA CIEBIE*słowa: ks. Mateusz Jeż*

Nie było miejsca dla Ciebie
w Betlejem w żadnej gospodzie
i narodziłeś się, Jezu,
w stajni, w ubóstwie i chłodzie.

Nie było miejsca, choć zszedłeś
jako Zbawiciel na ziemię,
by wyrwać z czarta niewoli
nieszczęsne Adama plemię.

Nie było miejsca, choć chciałeś
ludzkość przytulić do łona
i podać z krzyża grzesznikom
zbawcze, skrwawione ramiona.

Nie było miejsca, choć szedłeś
ogień miłości zapalić
i przez swą mękę najdroższą
świat od zagłady ocalić.

Gdy liszki mają swe jamy
i ptaszki swoje gniazdeczka,
dla Ciebie brakło gospody,
Tyś musiał szukać żłobeczka.

A dzisiaj czemu wśród ludzi
tyle łeż, jęków, katuszy?
Bo nie ma miejsca dla Ciebie
w niejednej człowiekowej duszy!

LŚNIJ, NIEBOSKŁONIE

słowa i muzyka: J. Kaczmarski

Lśnij, niebosklonie w zorzy koronie,
 Pogaś płomyki gwiazd.
 Płomyk w pomroce złe karmi moce -
 Dobre odradza brzask!

Brzasku szczeliną światłości płyną,
 Niosą jasności blask.
 W blasku jasności mrą nieprawości,
 Prawi dostąpią łask!

Łaskami sieje Pan prawd promienie,
 Miłość, nadzieję, wiarę w zbawienie,
 Śpiewem się wznosi duch -
 Kto żyw - wytęża słuch.

W Boże Narodzenie
 Wielki w świecie ruch!
 Pierzchają ciemności,
 Na wysokości - zorzy żar!
 /Święcą pasterze prości
 Sprawiedliwości dar !/ 2x

Bądźże nam Panem Dziecię kochane
 Mrowiem strapionych serc!
 Anioł zwiastował otuchy słowa
 Poddanym rzymskich twierdz.

Ukołysz Syna Matko jedyna
 Niechaj nabiera sił.
 Schyl się z czułością nad niewinnością,
 Co grzech obraca w pył.

Łaskami sieje Pan prawd promienie...

W Boże Narodzenie
Wielki w świecie ruch!...

Żyj wreszcie po to krucha istota
By życia cenić cud!
Napełnij duszę darami wzruszeń
A każdy zniesiesz trud!

Wiecznym tworzeniem Twoje istnienie,
Wieczną zagadką - los,
Nie cała miniesz w człeczej rodzinie,
Wsłuchaj się w Pana Głos!

Łaskami sieje Pan prawd promienie,
Miłość, nadzieję, wiarę w zbawienie,
Śpiewem się wznosi duch -
Kto żyw - wytęża słuch.

W Boże Narodzenie
Wielki w świecie ruch!...

W Boże Narodzenie
Wielki w świecie ruch!
Pierzchają ciemności,
Na wysokości - zorzy żar!
/Święćmy ten dzień radości
Nieśmiertelności dar !/ 2x

W ŻŁOBIE LEŻY

słowa: autor nieznany

muzyka J. K. Chwalibóg

W żłobie leży! Któź pobiczy kolędować małemu
Jezusowi Chrystusowi, dziś nam narodzonemu?
Pastuszkowie przybywajcie, jemu wdzięcznie przygrywajcie,
Jako Panu naszemu.

My zaś sami z piosneczkami za wami pośpieszymy,
A tak Tego Maleńkiego niech wszyscy zobaczymy:
Jak ubogo narodzony płacze w stajni położony,
Więc Go dziś ucieszymy.

Najprzód tedy niechaj wszędzy zabrzmi świat z wesołości,
Że posłany nam jest dany Emanuel z niskości;
Jego tedy powitajmy, z Aniołami zaśpiewajmy:
„Chwała na wysokości!”

Witaj Panie, cóż się stanie, że rozkoszy niebieskie
Opuściłeś, a zastąpiłeś na te niskości ziemskie?
Miłość Twoja to sprawiła, by człowieka wywyższyła,
Pod nieba Empirejskie.

Przecz w żłobeczku nie w łóżeczku na siankuś położony?
Wraz z bydlęty, nie z paniety, w stajni jesteś złożony?
By człek sianu porównany, grzesznik bydlęciem nazwany
Przez mnie był wybawiony.

Twoje państwo i poddaństwo jest świat cały, o Boże!
Tyś polny kwiat, czemuż Cię świat przyjąć nie chce, choć może?
Bo świat doczesny wolności zwykły kochać, mnie zaś w swej złości
Krzyżowe ściele łożę.

W Ramie głosy pod niebiosy wzbijają się Racheli,
Gdy swe syny bez przyczyny w krwawej widzi kapieli!
Większe mnie, niż ich, kapanie w krwawym czeka oceanie,
Skąd będą niebo mieli.

Trzej królowie monarchowie wschodni kraj opuszczają,
Serc ofiary z trzema dary, Tobie Panu oddają:
Darami się kontentujesz, bardziej serca ich szacujesz,
Za co też niebo mają.

JAM JEST DUDKA*słowa: autor nieznany**muzyka: Ryta Gnuš*

Jam jest dudka Jezusa mojego,
Będę mu grał z serca uprzejmego.
Graj dudka graj, graj Panu graj.

Zagram ci mu najpierw w dudeczki,
Dla Jezusa i dla Panieneczki.
Graj dudka graj, graj Panu graj.

Na piszczałce i na multaneczkach,
Na bandurce, oraz na skrzypeczkach.
Graj dudka graj, graj Panu graj.

Na fujarze, arfie i cymbale,
Na organach i wdzięcznym regale.
Graj dudka graj, graj Panu graj.

W szalamaję i w klawicymbyły,
Aż dzieciątku nóżki będą drgały.
Graj dudka graj, graj Panu graj.

Na puzonie, cytrze i na wioli,
Niech się dziecię nacieszy do woli.
Graj dudka graj, graj Panu graj.

Póki tylko w ciele moim siły,
Póty-ć będę grać, mój Jezu miły.
Graj dudka graj, graj Panu graj.

W DZIEŃ BOŻEGO NARODZENIA

muzyka: Feliks Szumlański

W dzień Bożego Narodzenia,
Radość wszystkiego stworzenia:
Ptaszki do szopy zlatują,
Jezusowi przyśpiewują.

Słowik zaczyna dyskantem,
Szczegiel mu dobiera altem,
Szpak tenorem krzyknie czasem,
A gołąbek gruchnie basem.

Wróbel ptaszek nieboraczek,
Uziąблszy śpiewa jak żaczek:
Dziw dziw dziw dziw, dziw nad dziwy,
Narodził się Bóg prawdziwy.

A mazurek z swoim synem,
Tak świergocze za kominem:
Cierp cierp cierp cierp, miły Panie,
Póki ten mróz nie ustanie.

Sroka wlazlszy na jedlinę
Odarła sobie łysinę
I choć gołe świeci czoło
Dzieciątku śpiewa wesoło.

Kur na grzędzie krzyczy wszędzie:
Wstańcie ludzie, bo dzień będzie,
Do Betlejem pospieszajcie,
Boga w ciele przywitajcie.

STRASZNY RWETES BRACIE OŚLE

słowa i muzyka: J. Kaczmarski

Straszny rwetes, bracie oście,
 Przecież późna to godzina -
 Źuje słowa wół wyniośle,
 Aż mu z pyska kapie ślina.

- Ludzka wrzawa, bracie wole,
 Ma dodawać animuszu -
 Kiwa osioł łbem z wigorem,
 Aż mu pchły spadają z uszu.

Patrzcie ludy
 Jakie cuda,
 Słyszcie wołka i osiołka,
 Człeczym głosem
 Nad swym losem
 Rozprawia żywiołka!

- Czy cię bracie nie zadziwia
 Ludzka mowa w naszych pyskach? -
 Wół rogaty łeb przekrzywia
 I okrągłym okiem błyska.

Zamiast rozum wołu zgłębiać,
 Osioł nos zagłębił w złobie
 - Każdy znajdzie język w gębie,
 Jeśli ma coś na wątrobie!
 Patrzcie ludy...

- Lecz coś przecież być w tym musi,
 Że stajenka cała w blaskach -
 Wół ogonem muchy dusi
 I jęzorem głośno mlaska.

- Ludzkie śpiewy, ludzkie fety
 Bracie wole - nasza strata.
 Ciebie zarżną na kotlety,
 Mnie zaprzęgną do kierata.
 Patrzcie ludy...

A Dzieciątko na zwierzątka
 Jasnym oczkiem swym spojrzało -
 Los człowieka, los bydlątka
 Zrozumiało, zapłakało...

WIWAT, WIWAT

Wiwat dzisiaj Boskiej Istności, gdy zstepuje z niebios w nizkości!
 Już się ono spełniło, co pod figurą było.
 Wesele na ziemi, gdy Boga widzimy.
 Krzyknij świecie, z wielkiej radości!

Już proroków pismo spełnione, gdy widzimy Słowo wcielone;
 Symeon się weseli, gdy słyszy, że Aniel
 Bogu wyśpiewują, pokój oznajmują.
 Serce całe radość przenika.

Już Ojcowie to uprosili, czego wszyscy sobie życzyli,
 Płacząc, jęcząc wzdychali, rosły z nieba wołali:
 „Spuśćcie nam obłoki, wydajcie nam w skoki,
 żebyśmy tu dłużej nie byli”.

Słodki Jezu, jak Ci dziękować, gdy żeś zstąpił Ojców ratować.
 Gdy Ojcowie już w niebie, przyjmij dzieci do Siebie;
 Przyjmij Ojców syny i matek dzieciętynę.
 Niechaj Święci i nas ratują.

Wiwat, wiwat! Wielka ochota, gdy Bóg nieba otworzył wrota;
 Nieskończone radości, gdy Bóg w Swojej miłości
 Piekło zwojował i czarta przykował.
 O szczęśliwa niebios roboto!

WITAJ, GWIAZDKO ZŁOTA

Witaj gwiazdko złota, na niebios przestworze.
Witaj nam radośnie, Dzieciąteczko Boże!
Wznieś łask pełne dlonie nad głowy naszemi,
My Ci zaśpiewamy po calutkiej ziemi.

My Ci zaśpiewamy wesołemi tony,
Na kościołku Twoim uderzymy w dzwony.
I tak dźwięczeć będzie pieśń radosna wszędzie:
Hej kolęda, kolęda, hej kolęda, kolęda.

Świeci gwiazdka w górze, cudnym blaskiem wieści:
W ubożuchnej szopce Matka Syna pieści,
Jezus dlonie wznosi nad naszemi głowy,
Błogosławi, cieszy radosnemi słowy.

Pastuszkowie mili, pójdźcie do stajenki,
Jemu się pokłońcie, poproście Panienki.
Kto ma w sercu bóle, kto ma łzy na twarzy,
Tego On pocieszy, łaską swą obdarzy.

Oto lirnik stary śpiewną lirę stroi.
Niechże zagra na niej, pastuszkowie moi!
Wszak Chrystus się rodzi, śpiewać nam się godzi:
Hej kolęda, kolęda, hej kolęda, kolęda.

PRZYSTĄPMY DO SZOPY

Przystąpmy do szopy,
uściskajmy stopy
Jezusa maleńkiego,
Który Swoje Bóstwo
przyodział w ubóstwo
dla zbawienia naszego.
Zawitaj Zbawco narodzony
Z Przeczystej Panienki!
Gdzie berło, gdzie Twoje korony,
Gdzie berło, gdzie Twoje korony,
Królu wśród stajenki?

W stajni słaby leży,
W rozkaz jego bieży
Do celu wszechświat cały;
On Słowo wcielone
Na sianie złożone,
A przecie jest Pan chwały!
O Boże, bądźże pożdrowiony
Nasze pocieszenie,
Ach ocal ludzki ród zgubiony,
Ach ocal ludzki ród zgubiony
I przychyl zbawienie.

KOLEDA DLA ROZSIANYCH PO ŚWIECIE

grudzień 1982

słowa: Jacek Cygan

muzyka: Seweryn Krajewski

Dla tych, w śniegach po wiek,
Dla tych, na brzegach dwóch rzek,
Dla tych za morzem spokojnym jak ptak
Gada nasz stół, kutia i karp.
Dla nich opłatek bielutki jak mróz,
Dla nich nasz dom, kolęda i noc.

Dla tych, w grzechu po śmierć,
Dla tych, w powrozach na dnie,
Dla tych, co garb swój dźwigają jak schron,
Prostych i złych, zdartych przez los.
Dla nich żytniówki kubeczek i chleb,
Ciepły nasz dom, kolęda i sen.

Dla tych, w drodze po kres,
Dla tych, niczych jak pies.
Dla tych, rozsianych po świecie jak śnieg,
Braci zza gór, zza mórz i zza rzek,
Dla nich nasz smutek, nadzieja i moc,
Ciepły nasz dom, kolęda i noc.

NOJPIEKNIEJSO NOCKA

Nojpiekniejszo nocka w całym roku
 Telo mo radości i uroku
 Łod wieków cekany, nas umiłowany
 Narodzieł się.

Pod reglami śniezek bioły lezy
 Kozdy na pasterke wartko biezy
 W kościołku drewnianem, fce się spotkać z Panem
 Jezusickiem.

Choinecka stoi juz ubrano
 A pod niom prezenty som dlo Pana.
 Scyre i serdecne, coby scynście wiecne
 Panowało.

Dobze ześ sie Jezu dziś nom zrodził,
 Bedzies w biołych portkach sobie chodził.
 I mioł na mój dusik z piórkim kapelusik
 Na głowecce.

W stajenecce Twoji Jezusicku,
 Skrzypce swoje stroim psy złóbecku.
 Co łod noskich Tater niesie holny wiater
 Piosenecki.

A kie Ci zimniutko bedzie w złóbku,
 My Cie weźmiem do nos i w serdusku
 Wartko Cie łogzejem, lepiej kie w Betlejem
 Miłowaniem.

UCIEKALI

*kolęda z musicalu „Metro”, słowa: Agata Miklaszewska i Martyna Miklaszewska
muzyka: J. Stokłosa*

1. Tej nocy Anioł przyszedł do Józefa:
 "Zbudźcie dzieciątko co tak słodko śpi
 Judea dziś to niebezpieczna strefa
 I policzone małych chłopców dni."

Namieśnik Herod ciągle drży w obawie
 Że chociaż władzę dzierży jego dłoń
 I rzymski cesarz patrzy nań łaskawie
 To w rączkach dziecka może kryć się broń.

Ref: Uciekali, uciekali, uciekali,
 Na osiołku przez pustyni żar
 Jak najdalej jak najdalej jak najdalej
 Ukryć Dziecię bezcenny ich skarb.

2. Ciężko ojczyznę wspominać w pustyni
 Mieliśmy jakoś zapewniony byt
 Choć czasem patrol mijał drzwi świątyni
 Zawsze się modlić mógł pobożny Żyd.

Lecz może trzeba szlakiem iść wygnania
 Tak jak przodkowie nasi kiedyś szli
 Może nie tu jest Ziemia Obiecana
 Może gdzie indziej będzie rósł nasz Syn.

Ref: Uciekali, uciekali, uciekali...

3. Jeszcze nie wiemy co nam przeznaczone
 Lecz choć przeczucia czasem dręczą złe
 Ojciec Niebieski weźmie nas w obronę
 I znowu Anioł zjawi się we śnie.

Piasek przysypał szlaki do Betlejem
 Zabłądzić łatwo trudny każdy krok
 Tak mało mamy - tylko tę nadzieję,
 Która rozjaśnia nam codzienny mrok.

Ref: Uciekali, uciekali, uciekali...

Kolęda Lochu Camelot

GWIAZDA NAD NASZYM DOMEM

słowa: Bronisław Maj

muzyka: Ewa Kornecka

Gwiazda nad naszym domem,
Nad naszym stołem światło.
Przyjdź gościu nieznajomy,
Czas do wigilii zasiąść.

Za stołem wolne miejsce
Dla ciebie i nakrycie
I miejsce w naszych sercach.
Czas już, byś do nas przyszedł.
Czekamy, wyglądamy,
Otwarte drzwi na oścież.
Bez ciebie nie zaczniemy,
Spiesz się, serdeczny gościu.

Kimkolwiek jesteś, właśnie
Na ciebie tak czekamy,
Nad naszym domem jasność
Otwiera serca bramy.
Idź za ognikiem gwiazdy
Wysokiej tam, na niebie,
Ona cię doprowadzi
Tu, gdzie czekamy ciebie.

Nie zamknie się bez ciebie
Łańcuch złączonych dloni,
Bez ciebie nie przebiegnie
Miłość jak iskra po nim,
Bez ciebie gorzki będzie
Makowiec, kompot, kutia,
Bez ciebie się w kolędzie
Pogubią wszystkie nuty.

Kimkolwiek jesteś, właśnie
Na ciebie tak czekamy,
Nad naszym domem jasność
Otwiera serca bramy.
Tej nocy żaden człowiek
Nie może być samotny,
Chodź przedzej tu, gdzie płonie
Świątełko w naszym oknie.

Za stołem wolne miejsce....

Kolęda Lochu Camelot

TAKI DZIEŃ, TAKA NOC

słowa: Michał Chudziński

muzyka: Ewa Kornecka

Tak dziś ciepło, choć zima za progiem.

W kuchni pachnie karpikiem, pierogiem. Taki dzień, taka noc.

Nawet zegar inaczej dziś chodzi,

Tyka cicho, że Bóg się rodzi. Taki dzień, taka noc.

Troski, smutki zginęły gdzieś w dali,

Świeca w oknie twe serce rozpali.

Taki dzień, taka noc. Taka noc.

Ref.: Nowy czas się zacznie, będzie piękniej, jaśniej.

Bo ta mała płacząca dzieciątka

Od początku dziś wszystko zaczyna. Taki dzień, taka noc.

Teraz żona ci wszystko wybaczy,

Nawet to, że wciąż szukasz pracy. Taki dzień, taka noc.

Ty ją mocniej niż zwykle przytulisz

I serduszko jej ciepłem rozczulisz. Taki dzień, taka noc.

Oczy zalśnią was gwiazdy blaskiem,

Wyszeptane życzenia z opłatkami.

Taki dzień, taka noc. Taka noc, taka noc.

I kolędę zamruczy pies z kotem,

Świerszcz i myszka nabiorą ochoty. Taki dzień, taka noc.

Nawet zawsze poważny polityk

Ludzkim głosem dzisiaj zaryczy. Taki dzień, taka noc.

Naród też jakby bardziej wesoły,

Choć przed skromne zasiadzie stoły.

Taki dzień, taka noc. Taka noc.

Ref: Nowy czas się zacznie [...]

WŚRÓD NOCNEJ CISZY

Wśród nocnej ciszy głos się rozchodzi:
Wstańcie pasterze, Bóg się wam rodzi!
Czem przedzej się wybierajcie,
Do Betlejem pospieszajcie,
Przywitać Pana.

Poszli znaleźli dzieciątko w żłobie,
Z wszystkimi znaki danymi sobie.
Jako Bogu cześć Mu dali,
A witając zaśpiewali
Z wielkiej radości:

„Ach witaj Zbawco z dawna żądany,
Cztery tysiące lat wyglądany!
Na Ciebie króle, prorocy
Czekali, a Tyś tej nocy
Nam się objawił”.

I my czekamy na Ciebie Pana,
A skoro przyjdiesz na głos kapłana,
Padniemy na twarz przed Tobą,
Wierząc żeś jest pod osłoną
Chleba i wina.

BÓG SIĘ RODZI

Bóg się rodzi, moc truchleje,
 Pan niebiosów obnażony;
 ogień krzepnie, blask ciemnieje,
 ma granice Nieskończony.
 Wzgardzony – okryty chwałą,
 śmiertelny – Król nad wiekami;
 a Słowo Ciałem się stało
 i mieszkało między nami.

Cóż, masz niebo nad ziemiany?
 Bóg porzucił szczęście twoje,
 szedł między lud ukochany,
 Dzieląc z nim trudy i znoje:
 niemało cierpiał, niemało,
 żeśmy byli winni sami;
 a Słowo...

W nędznej szopie urodzony,
 żłób Mu za kolebkę dano;
 cóż jest, czym był otoczony?
 Bydło, pasterze i siano.
 Ubodzy, was to spotkało
 witać Go przed bogaczami;
 a Słowo...

Potem i króle widziani,
 cisną się między prostotą,
 niosąc dary Panu w dani:
 mirrę, kadzidło i złoto.
 Bóstwo to razem zmieszało
 z wieśniaczymi ofiarami;
 a Słowo...

Podnieś rękę, Boże Dziecię,
 błogosław ojczyznę miłą,
 w dobrych radach, w dobrym bycie
 wspieraj jej siłę swą siłą,
 dom nasz i majątkość całą,
 i Twoje wioski z miastami;
 a Słowo...

SPIS TREŚCI

1. WIELKA TAJEMNICA
2. ZDROW BĄDŹ, KROLU ANJELSKI
3. DNIA JEDNEGO O PÓŁNOCY
4. BRACIA PATRZCIE JENO
5. GDY SIĘ CHRYSTUS RODZI
6. GORE GWIAZDA JEZUSOWI
7. JEST STÓŁ NAKRYTY
8. NUŻMY BRACIA PASTUSZKOWIE
9. JEZUS MALUSIEŃKI
10. PŁACZE JEZUS MAŁY
11. TRYUMFY KRÓLA NIEBIESKIEGO
12. CIESZMY SIĘ I POD NIEBIOSY
13. NIE BYŁO MIEJSCA DLA CIEBIE
14. LŚNIJ NIEBOSKŁONIE
15. W ŻŁOBIE LEŻY
16. JAM JEST DUDKA
17. W DZIEŃ BOŻEGO NARODZENIA
18. STRASZNY RWETES BRACIE OŚLE
19. WIWAT, WIWAT
20. WITAJ, GWIAZDKO ZŁOTA
21. PRZYSTĄPAMY DO SZOPY
22. KOLEDA DLA ROZSIANYCH PO ŚWIECIE
23. NOJPIEKNIEJSO NOCKA
24. UCIEKALI
25. GWIAZDA NAD NASZYM DOMEM
26. TAKI DZIEŃ, TAKA NOC
27. WŚRÓD NOCNEJ CISZY
28. BÓG SIĘ RODZI

PODZIĘKOWANIA

Za pomoc w realizacji 44. Lekcji Śpiewania składamy serdeczne podziękowania

**Przyjaciołom i wszystkim artystom Lochu Camelot
ofiarnie zaangażowanym w przygotowanie 44. Lekcji,
pracownikom Biblioteki Polskiej Piosenki**

PATRONI MEDIALNI

DZIENNIK POLSKI

TVP KRAKÓW

Copyright by Kabaret Miejski „LOCH CAMELOT”, 2011 r.

Projekt okładki
Kazimierz Madej

Opracowanie graficzne
Kazimierz Madej
Waldemar Domański
Waldemar Gołębski
Anna Chlubny

Wybór tekstów
Kazimierz Madej
Ewa Kornecka
Waldemar Domański

Pomysłodawca krakowskich Lekcji Śpiewania
Waldemar Domański

Scenariusz
Waldemar Domański
Kazimierz Madej

Reżyseria
Kazimierz Madej

Realizacja
Artyści LOCHU CAMELOT

Opracowanie muzyczne koncertu
Ewa Kornecka

Druk publikacji został sfinansowany
przez Kancelarię Prezydenta Miasta Krakowa,
Małopolski Urząd Wojewódzki w Krakowie
i Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego

Druk: Drukarnia LEYKO, Kraków

e-mail: lochcam@kr.onet.pl

www.bibliotekapiosenki.pl

44

WWW.KRAKOW.PL